

Sygn. akt VIII Cz 311/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Marek Lewandowski (spr.)

Sędziowie : SO Hanna Matuszewska, SO Jadwiga Siedlaczek

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w T.

przeciwko dłużnikom B. D. i J. D.

o wszczęcie egzekucji świadczeń pieniężnych

w przedmiocie skargi dłużniczki B. D. z 20 sierpnia 2015 r. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu Krzysztofa Mańkowskiego, podjęte w sprawie Km 2262/15 r., w postaci zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, zajęcia wierzytelności oraz postanowienia z 28 lipca 2015 r. w przedmiocie przyznania wierzycielowi kosztów zastępstwa procesowego oraz wniosku o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozpoznania skargi

na skutek zażalenia dłużniczki B. D.

na **pkt 4 postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu**

z dnia 19 stycznia 2016 r.

sygn. akt XI Co 786/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Marek Lewandowski/ /SSO Jadwiga Siedlaczek/

UZASADNIENIE

W zaskarżonym pkt 4 (czwartym) postanowienia z 19 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek dłużniczki o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd ten stwierdził, że wobec oddalenia skargi na czynności komornika polegające na zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji, zajęcia wierzytelności i przyznaniu wierzycielowi kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym zawieszenie postępowania egzekucyjnego nie było celowe.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożyła dłużniczka B. D., która zaskarżyła je w całości. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 821¹ k.p.c. oraz nierozpoznanie przez Sąd a quo istoty sprawy. Na podstawie powyższych zarzutów

skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jako niezasadnione podlegało oddaleniu.

Na wstępie należy zauważyć, że w myśl art. 821¹ k.p.c., jeżeli egzekucja została skierowana do wynagrodzenia za pracę lub innych praw majątkowych, z którymi związane jest prawo dłużnika do świadczeń okresowych, sąd na wniosek dłużnika może określić kwotę, jaką dłużnik może pobierać w okresie zawieszenia postępowania w celu zaspokajania bieżących potrzeb. Na postanowienie sądu określające kwotę, którą dłużnik może pobierać w celu zaspokajania bieżących potrzeb, wierzycielowi służy zażalenie.

Nie sposób przeoczyć, że zarzucając Sądowi I instancji naruszenie przytoczonego in extenso przepisu skarżąca nie wskazała, na czym miałyby polegać uchybienie temu przepisowi. Nie przypadkiem w rozpoznawanej sprawie skarga dotyczyła zawiadomienia dłużniczki o wszczęciu egzekucji i zajęciu wierzytelności z tytułu nadpłaty podatku dochodowego za rok 2014, VAT i innych należności. Zakres kognicji Sądu był zatem ograniczony do kwestii wynikających z treści skargi. Skarga zaś nie dotyczyła czynności egzekucyjnej związanej ze skierowaniem egzekucji do wynagrodzenia za pracę lub innych praw majątkowych, z którymi związane jest prawo dłużnika do świadczeń okresowych. Poza tym z akt komorniczych i sądowych nie wynika, by dłużniczka złożyła do sądu wniosek, o którym mowa w ww. przepisie.

Zdaniem Sądu Okręgowego wprawdzie uzasadnienie Sądu a quo w przedmiocie odmowy zawieszenia postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania skargi jest wyjątkowo lakoniczne, to jednak zarzut nierozpoznania istoty sprawy nie zasługiwał na uwzględnienie. Zarzut ten byłby usprawiedliwiony tylko wówczas, gdyby Sąd Rejonowy w żaden sposób nie odniósł się do wniosku dłużniczki i nie wskazał jakichkolwiek przyczyn oddalenia jej wniosku.

Uzupełniając argumentację prawną Sądu Rejonowego należy podkreślić, że w myśl art. 821 § 1 k.p.c. Sąd **może** na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia. W myśl § 2 ww. artykułu jeżeli dłużnik zabezpieczy spełnienie swego obowiązku, sąd może uchylić dokonane czynności egzekucyjne, z wyjątkiem zajęcia. Według § 3 art. 821 k.p.c. Sąd może odmówić zawieszenia postępowania albo już zawieszony postępowanie podjąć na nowo, jeżeli wierzyciel zabezpieczy naprawienie szkody, jaka wskutek dalszego postępowania może wyniknąć dla dłużnika.

Treść przytoczonej regulacji prawnej prowadzi do wniosku, że zawieszenie postępowania zależy od uznania sądu, który przed rozstrzygnięciem wniosku powinien rozważyć **prawdopodobieństwo zasadności skargi albo zażalenia**, zwłaszcza czy istnieją podstawy do zmiany postanowienia na zasadzie art. 395 § 2 k.p.c. oraz ewentualną szkodę, jaką może spowodować dłużnikowi dalsze prowadzenie egzekucji. Przepis art. 821 k.p.c. nie uzależnia zawieszenia postępowania egzekucyjnego od uprawdopodobnienia wystąpienia szkody przez dłużnika żądającego zawieszenia, jednakże ze względu na treść § 3 tego artykułu, należy przyjąć, że możliwość wyrządzenia szkody powinna być wykazana.

Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji trafnie ocenił bezzasadność skargi wniesionej przez dłużniczkę 24 sierpnia 2015 r. i kwestię jej niezaskarżalności w zakresie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i zajęcia wierzytelności. Skoro oddalenie skargi nie podlegało zaskarżeniu, nie było też podstaw do zawieszenia postępowania egzekucyjnego do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia skargi.

Z podanych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Marek Lewandowski/ /SSO Jadwiga Siedlaczek/